Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

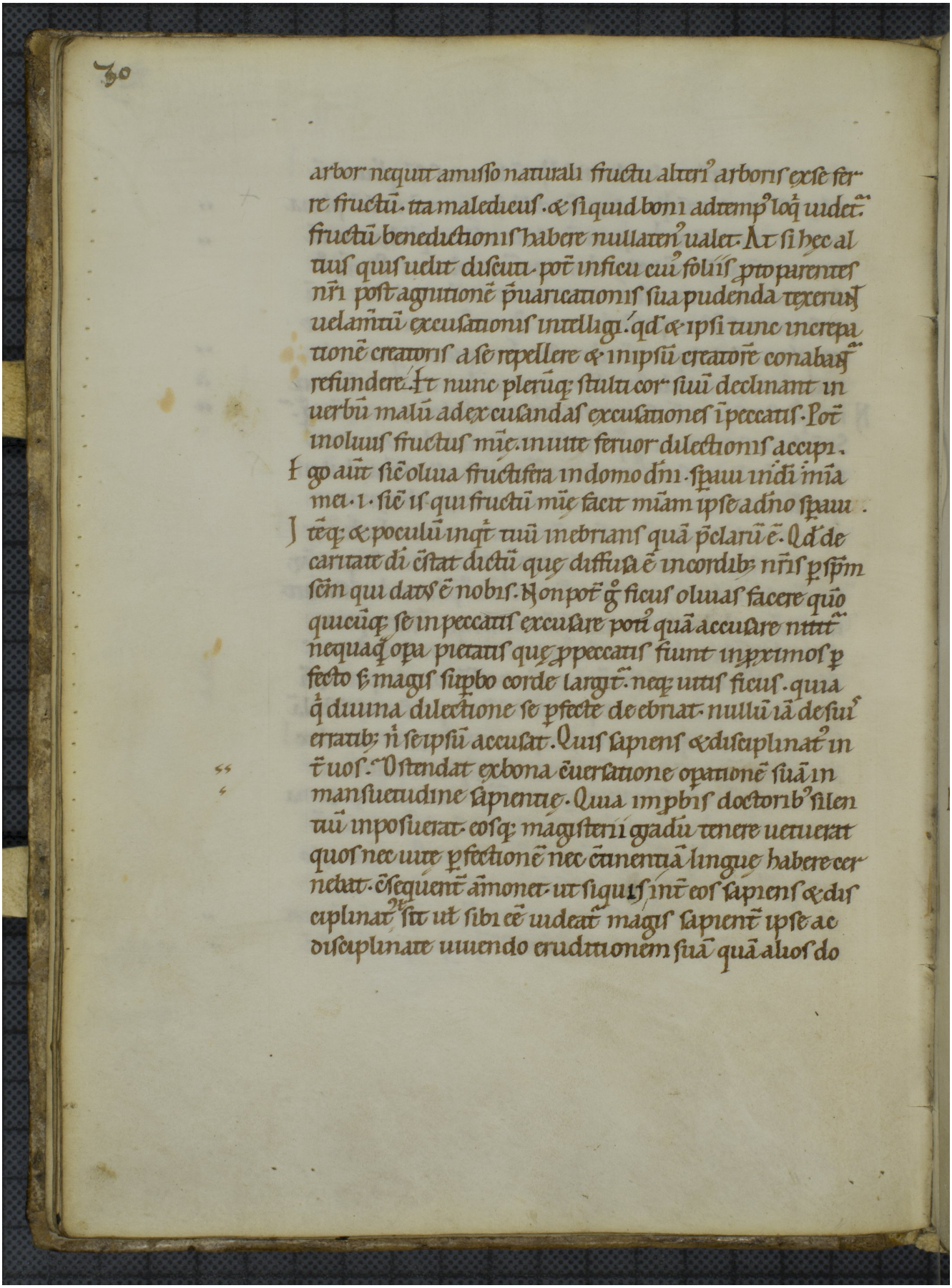

30

arbor nequit amisso naturali fructu alteri arboris exse ser-
re fructū. ita maledicus. & si quid boni adtemp loq uidet.
fructū benedictionis habere nullatenus ualet. At si hec al
tius quis uelit discuti. potest in ficu cui foliis pro parentes
nri post agnitionem prauaricationis sua pudenda texerunt
uelamentū excusationis intelligi. qd & ipsi tunc increpa
tionem creatoris a se repellere & in ipsum creatorem conabant
refundere. Et nunc plerique stulti cor suum declinant in
uerbum malum ad excusandas excusationes in peccatis. Pot
in oliuis fructus mihi. in uite feruor dilectionis accipi.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo dni. speraui in misericordia
mea. i. sicut is qui fructum mihi facit mihi ipse a dno speraui.
Tetq; & poculum inqit tuum inebrians quam preclarum est. Qd de
caritate di constat dictum que diffusa est in cordib; nris per spm
scm qui datus est nobis. Non potest g ficus oliuas facere quo
quocumq; se in peccatis excusare potest quam accusare nitit
nequaq opa pietatis que per peccatis fiunt in proximos p
fecto et magis superbo corde largit. neq; uitis ficus. quia
q diuina dilectione se perfecte debriat. nullum iam desiu
eratib; ni se ipsum accusat. Quis sapiens & disciplinatus in
tuos. Ostendat ex bona conuersatione operationem suam in
mansuetudine sapientie. Quia in pbis doctoribus silen
tium imposuerat. eosq; magisterii gradu tenere uetuerat
quos nec uite perfectionem nec conuenientia lingue habere cer
nebat. consequenter admonet. ut si quis inter eos sapiens & dis
ciplinatus esse ut sibi esse uideat magis sapientem ipse ac
disciplinate uiuendo eruditionem suam quam alios do